

NEVIĐEN SKANDAL U SPOLJNOTRGOVINSKOJ KOMORI BIH ČLAN PREDSJEDNIŠTVA SDS-a IZDAO SRPSKU I PRIZNAO NEZAVISNOST KOSOVA?

POČETNA O KOMORI NAŠI ČLANOVI AKTUALNOSTI USLUGE I SERVISE PRESTUP INFORMACIJAMA KONTAKT

Predsjednik Egrić na sastanku sa delegacijom Kosova

Predsjednik Spoljnotrgovinske komore BiH (STK) Ahmet Egrić nedavno je u prostorijama ove institucije u Sarajevu razgovarao sa zamjenicom premijera samoproglašenog Kosova Emilijom Redžepi, iako Republika Srpska ne priznaje samoproglašenu nezavisnost Kosova i nije dala saglasnost da to uradi i BiH.

Istina je da ovo nije prvi put da bošnjački predstavnici uspostavljaju saradnju ili razgovaraju o političkim, ekonomskim i drugim temama sa Albancima, u slučaju Redžepi, Bošnjacima, u institucijama samoproglašenog Kosova. Međutim, šokantno je da potpredsjednik Spoljnotrgovinske komore BiH, koji godinama sjedi u predsjedništvu ove institucije, Nemanja Vasić, inače član Predsjedništva Srpske demokratske stranke, ostao nijem na organizaciju ovog sastanka. Iz vlasti Srpske ukazuju da je Vasić, glasnom šutnjom, pogazio stav Srpske i na jedan način dao legitimitet delegaciji vlasti nepriznatog Kosova.

Iako je redakcija Faktor magazina uputila pitanja Vasiću, a sve u cilju da objasni svoj postupak, do zaključenja ovog broja našeg magazina nismo dobili odgovore. Teško je prepostaviti da nije znao za organizaciju spornog sastanka, ali je pitanje bez odgovora - zašto ga nije sprječio, ili se u najmanju ruku ogradio? Iako u Spoljnotrgovinskoj komori BiH predstavlja Srpsku, nije dao objašnjenje zašto je pogazio izričit stav o nepriznaju samoproglašene nezavisnosti južne srpske pokrajine. I njegov kolega Egrić je, kao predstavnik bošnjačkog naroda u tročlanom predsjedništvu STK BiH, ovim činom prekršio zvaničan stav BiH o nepriznaju Kosova. Da se u svemu prate, pokazalo se i u činjenici da ni Egrić nije odgovorio na pitanja Faktora, pa ni ono da li očekuje političke posljedice zbog svoga čina. Da je Spoljnotrgovinska komora pogazila stav BiH i „priznala“ samoproglašeno Kosovo, potvrđuje i izještaj sa sastanka na zvaničnoj internet stranici te privredne institucije, u kojem nije navedena ni zvjezdica (*), kao što je to slučaj kada ovu nepriznatu zemlju navode u sličnim situacijama u svijetu. Prema mišljenju analitičara, skandalozno je i to što je na sastanku rečeno da „barijeru višim oblicima zajedničke saradnje“, kako se navodi na internet stranici Spoljnotrgovinske komore BiH, predstavlja „nemogućnost putovanja i trenutni vizni režim“.

Na ovaj način, kako navode analitičari, ova komora otvoreno poziva na ukidanje viznog režima koji je rezultat upravo toga što BiH ne priznaje nezavisnost južne srpske pokrajine. Smatraju da ovo predstavlja najgrublje miješanje u politička pitanja i krši stav da Kosovo, u obliku u kojem ga Albanci priželjkuju, na osnovu jasnog NE iz Republike Srpske, za BiH ne postoji. Ali, takođe, potvrđuje, ističu analitičari, da potpredsjednik SDS-a nema ništa protiv ovakvog pristupa i da za je njega tzv. Kosovo očito nezaviso.

Prema nezvaničnim informacijama sa kojim raspolažemo, zahtjev za organizacijom ovakvog sastanka nije došao u Privrednu komoru Republike Srpske, niti bi ova asocijacija privrede pristala da primi delegaciju nepriznate države.

U vlasti Srpske kažu da je sramna činjenica da je sastanak održan u instituciji u kojoj značajan broj Srba ima važnu ulogu i da prvi među njima Nemanja Vasić nije reagovao. Ali, s druge strane, dodaju, možda i ne treba da čudi to što je još jedan član SDS-a na ovaj način izdao Srpsku, jer su se mnogi već navikli da ova stranka umjesto srpskih, često podržava bošnjačke interese.

Analitičari sa kojima smo razgovarali podsjećaju na prethodni sastav Savjeta ministara u čijem su sastavu, zajedno sa SDA, sjedili najviši funkcioneri SDS-a, predvođeni predsjednikom stranke Mirkom Šarovićem, nerijetko glasali protiv zvaničnih stavova Srpske. Šarović je svojevremeno obavljao funkciju ministra spoljne trgovine i ekonomskih odnosa BiH, resora koji je nadležan za saradnju sa STK-a BiH, čiji potpredsjednik je i tada bio Nemanja Vasić.

FAKTOR
Izdavač:
A Media d.o.o
Gundulićeva 33/4
Banja Luka

direktor i glavni i odgovorni urednik: Drahmi Miskin
zamjenici glavnog i odgovornog urednika: Slaviša Đurković, Zoran Šarenac
redakcija:info@faktormagazin.ba, desk@faktormagazin.ba
marketing:marketing@faktormagazin.ba
faktormagazin.ba
štampa i distribucija: N.I.G.D. Nezavisne novine, Banja Luka
Novine FAKTOR su upisane u Registar javnih glasila RS pod rednim brojem 697
po rješenju broj 07.06/053-46/21-2
Sedmično izdanje, svakog četvrtka, latiničnim pismom

Луна и 3 других се свиђа
boki crni
@cboris1978

Odnos prema pacijentu je samo stvar kućnog vaspitanja. I zato molim kolege, ako ćete biti govna prema pacijentim, promijenite profesiju. Tu ste zarad pacijenata, utuvite u vašu jebenu glavu.

19:05 · 20 dec 21 · Twitter for Android

„ boki crni

Odnos prema pacijentu je samo stvar kućnog vaspitanja. I zato molim kolege, ako ćete biti govna prema pacijentim, promijenite profesiju. Tu ste zarad pacijenata, utuvite u vašu jebenu glavu.

Teodora P. Јовановић
@TeaJoi244

Опозиционари у Српској на сва звона причају како су у Тужилашtvu izjavili da nije bilo napada na ustavni porедак! Господо патриоте на батерије, што сте онда напустили Сједницу НС РС, ваљда сте то и тад знали?! Не можете се овим oprati od издаје коју сте приредили 10.12.

16:43 · 21 dec 21 · Twitter for Android

„ Teodora P. Jovanović

Opozicionari u Srpskoj na sva zvona pričaju kako su u Tužilaštvu izjavili da nije bilo napada na ustavni porедак! Gospodo patriote na baterije, što ste onda napustili Sjednicu NS RS, valjda ste to i tad znali?! Ne možete se ovim oprati od izdaje koju ste priredili 10.12

Божо Марин и 2 других се свиђа
Бан Милосављевић 滄人
@svetislavtisa

давање лажног исказа је кривично djelo koliko i lажно пријављивање кривичног djela. када се ови случајеви буду строго и без изузетка процесуирали, систем може почети ренесансу.

„ Ban Milosavljević

Davanje lažnog iskaza je krivično djelo koliko i lažno prijavljivanje krivičnog djela. kada se ovi slučajevi budu strogo i bez izuzetka procesuirali, sistem može početi renesansu.

Otkrivamo kako je pao Mektićev savjetnik

Bojan Cvjetić doušnik OBA-e?

Bivši ministar Dragan Mektić tvrdi nije znao da je njegov savjetnik, vozač, a kasnije će se ispostaviti i šef, bio na vrhu piramide kriminalaca koji su, koristeći aplikaciju „anom“ na telefonu, vredrili i oblačili na teritoriji balkanskih država.

Da je Dragan Mektić ostao ministar u Savjetu ministara, a nedavno uhapšeni Bojan Cvjetić njegov savjetnik, bogatstvo ovog dvojca mjerilo bi se stotinama miliona maraka. Često je Cvjetić, vikendom, u luksuznom automobilu austrijskih registrskih oznaka, dovozio ministra u Banjaluku na konferencije za novinare.

dok bi on bombastično najavljivao borbu protiv kriminala, cijepao boračke knjižice i javnost zamajavao ekskluzivnim informacijama, Cvjetić bi se slobodno šetao gradom, sastajao sa kriminalcima i organizovao prodaju ogromne količine narkotika diljem regionala i šire. Ministar Mektić, kako kaže, nije znao da je njegov savjetnik, vozač, a kasnije će se ispostaviti i šef bio na vrhu piramide kriminalaca, koji su koristeći aplikaciju „anom“ na telefonu vredrili i oblačili na teritoriji balkanskih država.

Komunikaciju narko - šefova pratile su tajne policije regionala, a ministar Mektić je strogo povjerljive informacije dobijao na kašiću hraneći svoj ego i diveći se „sveznajućem“ savjetniku. Mektić nikada nije „posumnjavao“ u česte probleme na Cvjetićevom mercedesu

i još češće redovno održavanje kod Petra Dukića u banjalučkom naselju Nova Varoš. Ispostaviće se kasnije da su tako organizovani sastanci i do detalja razrađivana prodaja narkotika. Mektić nije „posumnjavao“ ni na neprirodno bogaćenje svoga savjetnika, kao ni na činjenicu da je među dokumentima imao i iskaznicu Obavještajno-sigurnosne agencije (OBA) BiH, iako zvanično nikada nije bio zapošlen u tajnoj policiji!?

Ministar Mektić nije imao crv sumnje ni kada je njegov savjetnik često komunicirao sa Murizom Druškićem, koji je bio desna ruka direktora OBA-e Osmana Mehmedagića, već je braneći se nakon Cvjetićevog hapšenja, rekao da je njegov savjetnik prošao sve bezbjednosne provjere. Gotovo naivno je pomisliti da nije znao da je upravo Druškić bio član komisije Savjeta mi-

nistara za odlučivanje po žalbama bezbjednosnih provjera.

Odmah nakon Cvjetićevog hapšenja, Mehmedagić je penzionisao Druškića, puštajući ga niz vodu, te pokušavajući na taj način da zaštitи sebe, peruci ruke od informatora, koji na svojim leđima nosi teret bar jednog nerazjašnjeno ubistva i velike količine švercovanih opijata.

Osmica nije siguran u kojem obimu je otkrivena komunikacija između njegovog i savjetnika Dragana Mektića pa je počeo čistiti teren u svom već uveliko kompromitovanom dvorištu. Nezvanična saznanja govore da je u telefonu Bojana Cvjetića pronađeno dosta akata OBA-e, koji ni po kojem osnovu ne pripadaju njemu, što dovoljno govori o sprezi koju je imao sa prvim čovjekom obavještajne službe te koliko je zbog tih sazna-

nja bio ispred policijskih struktura. Mektić opet „nije bilo jasno“ da su podaci koje mu dostavlja Cvjetić služili i za kompromitovanje političkih neistočnjenih sa potpisom SDA i da je on u stvari bio samo aparatčik u tuđim rukama, koji se sigrano nalazi u nekim od 20 miliona poruka prikupljenih sa 11800 uređaja širom svijeta!

Z.S.

PROPJEVAO!

Anom aplikacija je samo jedna od onih koju su koristili i kriminalci u BiH, misleći da je riječ o komunikaciji koja se ne može razbiti i koja tim „krugovima“ služi da bez problema sa policijom međusobno komuniciraju. Svjedočenje Bojana Cvjetića o svemu ovome može uzdrmati i još neke političke elite kod nas i u regionu. Izvjesno je da je spremam za saradnju.

NOVI
atvbl.com

Mala bara puno kandidata – borba za fotelje kojih nema

TOTALNI RASPAD OPORIZIJE

Ne zna se ko koga napada

Više je nego jasno da se opozicija u Srpskoj podijelila oko imena kandidata za najvažnije funkcije, iako je do izbora ostalo više od devet mjeseci. Za svaku od tri najvažnije funkcije – predsjednika Republike, Srpskog člana Predsjedništva BiH i predsjednika Vlade opozicionari imaju najmanje po dva kandidata. Time su samo potvrdili ono što se odavno znalo-važne su im fotelje, a ne građani, u koje se lažno zaklinju.

BORBA ZA FINANSIJE

U ovom trenutku jasna je podjela na tabore, mimo političkih stranaka. Na jednoj strani su Jelena Trivić, Milan Radović i Nebojša Vukanović. Drugi tabor: Draško Stanivuković, Nenad Nešić i Milan Miličević. I u jednom i drugom klanu imamo finasijere, prividno popularne političare i po nekog razumnog, ali politički potpuno nezrelog i anonimnog. Sigurno je da se borba, nesmanjenom žestinom, nastavlja. Što bi rekao Nenad Nešić, "borimo se za fotelje kojih nema"....Nastaviće se....

Potencijalni premijer – zec u šumi, a ražanj već na vatri?!

Ne zna se koja je trka zanimljivija i pogubnija za opoziciju ali je možda posljednjih dana posebno izražena ona za potencijalno mjesto predsjednika Vlade.

Jasno je odavno, ali konačno treba javno i reći: Nenad Nešić iz DNS-a i Milan Radović iz SDS se vide u ovoj fotelji. Kandidati iz sjene, u suštini su vukli konce cijelo vrijeme a "prljav veš" je isplivao nakon poraza opozicije u Prijedoru, koji je, uzgred rečeno, toliko bio očigledan, da je to bilo jasno svim liderima opozicije koji nisu ni otisli u Prijedor na dan izbora.

Nenad Nešić i ranije je javno, na jednoj opozicionoj televiziji, sam sebe kandidovao za budućeg predsjednika Vlade Republike Srpske. U kasnijoj političkoj borbi mijenjao je saveznike kako bi ostvario cilj ali je, važnije je reći, sticao sve više političkih takmaka.

Sve što se dešava posljednjih dana, sukobi na relaciji Nenad Nešić – Jelena Trivić, Nebojša Vukanović, Maja Dragičević-Stojić... može se podvesti pod jedno: najprizemnija borba za fotelje. U njoj, naroda, koji navodno zastupaju, nema ni u pomenu. Milan Radović takođe je svjestan da nema šanse da bude kandidata za predsjednika Republike pa je našao

svoju "nišu". Zaboravio je bivši direktor banke i samoubijeni ekonomski stručnjak da postoji i arimetička operacija oduzimanje, budući da preferira sabiranje i množenje, ali u lične svrhe. Međutim, za „drugove“ saborci ne postoji u konačnom izboru za premijersku fotelju i budžet od četiri milijarde.

Član Predsjedništva BiH – Šaroviću zadatak da "eliminše" Vukanovića

Nekako se stvara utisak da je ova funkcija, bar u pogledu kanidatura, prvi pik SDS-a.

Konce im je pomrlio Nebojša Vukanović koji je, opet diletantski za politiku, otvoreno rekao da se vidi na toj poziciji, potpuno nemušto se ograđujući da, ipak treba uraditi neka istraživanja, koja bi opet pokazala kako je on najpopularniji političar?! Otišao je toliko daleko da je umislio da bi bio novi Tito, što je i javno rekao na njemu omiljenoj sarajevskoj televiziji, koja zdušno propagira opoziciju Srpske. Ne samo na toj, već i još nekim baščarskih televizijama Vukanović redovno gostuje, a često obilazi i mahale u zabačenim dijelovima Federacije BiH, samo kako bi se dodvorio Bošnjacima, pa, ako može, i Hrvatima. Traži li Srba? Ne, greška je, Vukanović ih ni lupom po Federaciji ne može naći.

Lider SDS-a Mirko Šarović rekao je ranije

dom Dodikom, ukoliko on bude kandidat za ovu funkciju.

Predsjednik Republike Srpske – Jelena poslije Trivić ili Draško poslije Stanivukovića

Jelena Trivić najobuzbiljniji je kandidat za ovu funkciju. „Svom“ PDP-u dala je ultimatum – ili ja kandidat ili idem samostalno. Čeka se rasplet. Kao i kod „trke“ za gradonačelnika Banjaluke ipak se, reklo bi se malo više, pita Draško Stanivuković. On, kao i prošle godine, malo podržava Jelenu, malo bi bio on kandidata za predsjednika, a malo ne zna ni sam šta će. Jasno je da taktizira, dječje naivno. Ili mu još „oni“ nisu rekli šta će da bude kada poraste.

Ono što je jasno jeste da bez novca Draško Stanivukovića, odnosno njegovog oca, PDP nema šta da traži na izborima. Draško je stvari vladar ove partije i donosilac svih odluka. Rejting mu je popljunjan više lošim radom kao gradonačelnika, a manje eksplicitnim video snimcima koji su se pojavili u javnosti.

Faktor otkriva da je Stanivuković u ovom trenutku najbliže da bude nosilac liste za Narodnu skupštinu. Samim tim on odlučuje ko će biti na listi. O potencijalnim kandidatima na „njegovoj“ listi u nekim od narednih brojeva.

Jelena Trivić takođe je svjesna da bez para Draš-

ka Stanivukovića nema šta da traži u izbornoj trci. Zato je u ozbiljnu igru uskočio Milan Radović. Neprijatelji mojih neprijatelja su moji prijatelji, reklo bi se u ovom slučaju. Podrška koju bi dao za Jelenu, zauzvrat bi njemu donijela premijersku fotelju. Matematika je jednostvana, za dvoje ekonomista.

Ne treba otpisati ni, mnogi čak i u njegovoj stranci kažu, bolesne ambicije Draška Stanivukovića. Banjaluka je za njega prevaziđena, jer nikada nije ni želio da radi, već još jednu reciku na spisku „tata hoću novu igračku“. Možda ga na sadašnjoj poziciji zadrži gradski novac, jer je rebalansom budžeta i onim za narednu godinu ipak dobio prostor da nešto, od gomile obećanog, i uradi u gradu na Vrbasu. Problem je ipak opšte neznanje koje vlasta oko njega a on sam nije dorastao funkciji koju obavlja pa je pitanje šta bi bilo da bude predsjednik Republike. Ipak, dosta je eksperimentata. Shvatio je to i narod i „njegovi“ glasači.

Ostatak koalicije i ne pomišlja da isturi svog kandidata. Bijes i moguće nokte Jelene Trivić ne želi niko da osjeti na svojim leđima. Tek kad bude jasan rasplet sukoba na relaciji Draško – Jelena možda se pojavi i neki treći kandidat.

Kako je DNS u Prijedoru godinama „kupovao“ Bošnjake?

Nedzad Besic
Facebook
You're friends on Facebook
Studied at Bosanski
Lives in Kozarac
VIEW PROFILE

SNAŽNA SDA, SIGURNA BiH
GO SDA PRIJEDOR

Ima neka kovid veza

Poštovani,

Ovom prilikom vas pozivamo da izdjete na izbore za gradonačelnika Prijedora.

U ovom trenutku je bitno da svi izidjemo i pomognemo opoziciju u Prijedoru da pobjedi ovu nakaradu od SNSD-A i njihovi pomagača ma ko oni bili. Zasto je bitno izdjete, u Prijedoru se možda rješava

FOTO: Grad Prijedor

U Pozorištu u Prijedoru nedavno je premijerno prikazana predstava pod nazivom „Kovid ljubav“. Riječ je o komediji zabune i karaktera koja na duhovit način donosi odgovor na pitanje da li je ljubav moguća u vrijeme pandemije virusa Covid-19. I odgovor na kraju predstave bi DA. I prije ove predstave odgovor na to pitanje u Prijedoru su dali lokalni SDA i DNS u svojoj predstavi zabune i karaktera „Kovid ljubav u vrijeme kampanje“. Prvi čin ove dvije stranke odigrale su u predizbornoj kampanji 2020. godine, a drugi čin nedavno - u predizbornoj kampanji za gradonačelnika Prijedora.

Čin prvi. Predizborna kampanja 2020. godine

Nakon lokalnih izbora 2016. godine poziciju gradonačelnika u Prijedoru osvojio je DNS po četvrti put i SDA ulazi u skupštinsku većinu sa DNS-om i SNSD-om, ali je zanimljivo da poziciju predsjednika Skupštine dobija SDP, a ne SDA. Tokom 2019. i 2020. godine traje otvoreni sukob DNS-a i SNSD-a.

SDA želi mjesto predsjednika Skupštine Grada Prijedora pa tokom te dvije godine jednom je ostala sa DNS-om, a jednom sa SNSD-om. U oba slučaja uslov za podršku bilo je mjesto predsjednika Skupštine.

Konačni razlaz DNS-a i SNSD-a desio se u junu 2020. godine. DNS pravi skupštinsku većinu. Lojlani SDA dobio je mjesto predsjednika Skupštine. Ovaj put ulog je podignut pa gradonačelnik Milenko Đaković u Kozarcu odnosi apsolutnu pobjedu. Glasovi SDA u Kozarcu odlaze kanidatu DNS za gradonačelnika, ali on u konačnom sabiranju gubi izbore u Prijedoru i sa njima SDA odlazi u opoziciju.

Iz vremena vladavine SDA i DNS-a u Prijedoru, najveća bošnjačka stranka zažimirala je na inicijativu DNS-a da se petlja za isključenje sa budućeg auto-puta umjesto u Kozarac premjesti u Omarsku. SDA nije birala partnera pa je tako za lokalne izbore 2020. godine u Novom Gradu i Kostajnici podržavala SNSD, a u Prijedoru ostala lojlana DNS-u. Na molbu stranke Mar-

ka Pavića, SDA iako je bila dio skupštinske većine i imala predsjednika Skupštine, nije nikada pokrenula pitanje incijative da Kozarac dobije status opštine pa tako Skuština grada Prijedora nikada nije poslala mišljenje Vladu u vezi sa ovim pitanjem. Razlog je jasan. Kozarac i Bošnjaci bili su sigurni glasovi za DNS. Nikada SDA nije uslovljivala podršku DNS-u npr. spomenikom ubijenoj djeci Prijedora koju su bošnjaci toliko zagovarali.

Pogăđate, na lokalnim izborima 2020. godine, na poziciji gradonačelnika, kanidat DNS-a Milenko Đaković u Kozarcu odnosi apsolutnu pobjedu. Glasovi SDA u Kozarcu odlaze kanidatu DNS za gradonačelnika, ali on u konačnom sabiranju gubi izbore u Prijedoru i sa njima SDA odlazi u opoziciju.

Iz vremena vladavine SDA i DNS-a u Prijedoru, najveća bošnjačka stranka zažimirala je na inicijativu DNS-a da se petlja za isključenje sa budućeg auto-puta umjesto u Kozarac premjesti u Omarsku. SDA nije birala partnera pa je tako za lokalne izbore 2020. godine u Novom Gradu i Kostajnici podržavala SNSD, a u Prijedoru ostala lojlana DNS-u. Na molbu stranke Mar-

Čin drugi. Predizborna kampanja 2021. godine

Da stara ljubav zaborava nema, pokazali su i prijevremen izbori prije dvadesetak dana.

SDA je organizovala predizborni skup kandidatu DNS-a u Kozarcu. Predsjednik Regionalnog odbora SDA-a piše poruke biračima u Kozarcu. Otvoreno zagovara podršku kandidatu DNS-a Goranu Pređojeviću.

Zauzvrat DNS, u slučaju pobjede, obećava zaustavljanje gradnje

auto-puta Banjaluka-Prijedor u dijelu koji prolazi kroz Kozarac dok se ne riješi želje Bošnjaka.

Ponovo je stranci Bakić Izetbegovića obećano mjesto predsjednika Skupštine, iako gradonačelnik nema nikakave veze sa tim imenovanjem. Bez obzira na veoma loš odziv Bošnjaka na ovim izborima, ostaje činjenica da je kandidat DNS-a opet dobio najviše glasova u Kozarcu.

I na ovim izborima u ukupnom zbiru pobjedio je kandidata SNSD-a. V.S.

VEZALI DRUGI PORAZ!

Predstava je dakle završena dvostrukim porazom DNS-a i SDA u Prijedoru. Bošnjaci u Kozarcu ostaju „ni na nebu ni na zemlji“. U sarajevskim medijima posljednjih dana ponovo se priča o incijativi da Kozarac dobije status opštine. Naravno, za te medije krivac su vlasti u Prijedoru, ali niko ne pominje da je SDA u istim tim godinama bili dio vladajuće većine sa DNS-om.

Katastrofalni nalazi revizije poslovanja DNS-ove direktorice

Namiještala tendere i potpisivala ugovore sama sa sobom

Okružni sud u Prijedoru poništo je, početkom novembra ove godine, Odluku Skupštine opštine Prijedor kojom je Gordana Jekić, direktorka dječjeg vrtića „Radost“, smijenjena sa ove funkcije. Sud je, u ovom slučaju, pokazao izuzetnu ekspeditivnost, jer je Jekićeva smijenjena u martu ove godine, a nakon njene žalbe i upravnog spora, odlukom suda od 2. novembra, vraćena na posao. Pravosudni organ je konstatovao da je Skupština grada, prilikom razrješenja Jokićeve, povrijedila više odredbi Zakona o upravnom postupku.

Gordana Jekić je svojevrstan fenomen. Naime, ovo je drugi put da je, u relativno kratkom vremenskom periodu, odlukom suda vraćena na mjesto direktorice vrtića. Skupština grada Prijedora, prvi put, razriješila je Jekićevu dužnost direktorice vrtića u oktobru 2019. godine. Međutim, Okružni sud u Prijedoru, već u martu 2020. godine poništo je tu odluku. I prvi, ali i drugi put Jekićeva je vraćena na posao zbog proceduralnih propusta koje je utvrdio sud, a koji se nije detaljno bavio Jekićevu dužnosti direktorice vrtića.

Slučaj smjene Gordane Jekić, koja je kada DNS-a, ova stranka iskoristila je da u javnosti predstavi kao progona

Javne nabavke mimo Zakona

Slučaj smjene Gordane Jekić, koja je kada DNS-a, ova stranka iskoristila je da u javnosti predstavi kao progona

svih kadrova. Ono što nisu saopštili su razlozi zbog kojih je, i prvi, i drugi put, Jekićeva smijenjena sa dužnosti. Ti motivi navedeni su u izveštajima interne revizije o poslovanju ove ustanove u periodu od 2017. do 2020. godine. U izveštaju interne revizije za period 2017-2018. godine navedeno je da javne nabavke nisu vršene u skladu sa važećim zakonom. Tačnije, Plan javnih nabavki za 2018. godinu, ustanove, koju je Jekićeva vodila od novembra 2017. godine, nije usvojen, niti je objavljen. Nisu provode-

ni postupci javnih nabavki, niti je sačinjen izvještaj o njihovoj realizaciji. Za razliku od 2017. godine, u 2018. godini nabavku i angažovanje zaliha obavljala su lica koja nisu bila ovlaštena za te poslove. Roba koja je nabavljana knjižena je na osnovu ulaznih faktura, bez prethodne provjere i poređenja podataka na fakturi i otpremnici dobavljača.

Sa zaliha „isparila“ roba vrijedna 17.510 KM

Osim toga, Popisna komisija je na kraju 2018. godine utvrdila neslaganje između knjigovodstvenog i stvarnog stanja zaliha, ali nije moglo da utvrdi uzrok neslaganja. U praksi, to znači da je iz skladišta nestala roba, a manjak u zalihama iznosio je 17.510 KM. Umjesto da se istraži kako je došlo do manjka, 31.12.2018. godine knjižen je izlaz navedenih zaliha u identičnom iznosu. Takvu odluku, o načinu knjiženja manjaka, mogao je da donese samo Upravičeni odbor ove ustanove. U nalazima interne revizije navedeno je da popis nije ugrađen u skladu sa zakonom, niti su poznate količine popisane opreme i postrojenja. Poseban kuriozitet je da je direktorka 2019. godine zaključila ugovor o radu sa samom sobom, umjesto sa predsjednikom Upravnog odbora. Time je prekršen član 51. stav 5. Zakona o radu.

Interne revizije tada je dala 21 preporuku kako bi vrtić mogao da funkcioniše na zakonit i ekonomičan način. To su bili razlozi zbog kojih je direktorka smijenjena prvi put, u oktobru 2019.

godine, ali ju je sud nakon žalbe, vratio na posao već u martu 2020. godine.

Sa lošeg na gore. Manjak para, a višak radnika

Nalazi interne revizije o poslovanju vrtića za 2019. i 2020. godinu pokazali su da nijedna od 21 preporuke iz Izveštaja o poslovanju za 2017. i 2018. godinu, nije ispostvana. Naprotiv. Utvrđeno je da je prijem novih radnika vršen mimo Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mesta i mimo Zakona o radu. Uglavnom su primani radnici u administraciji, a u nekim slučajevima i bez konkursa. Obračun plata pojednim radnicima vršen je na osnovu ugovora o radu, koji nisu u skladu sa važećim Pravilnikom o platama. Tokom 2019. godine primljeno je 14 novih radnika. Na kraju 2019. godine sistematizacijom radnih mesta bilo je predviđeno 77 radnika, a bilo je zaposleno 88, odnosno 11 više od dozvoljenog broja. Na kraju 2020. godine, broj radnika se povećao na 93, iako je sistematizacijom predviđeno 78. Osim toga, utvrđeni manjak sredstava na kraju 2019. godine, tek je 2021. godine, bez utvrđivanja razloga, knjižen kao trošak vrtića. Zbog svega navedenog, konstatovano je da su odgovorna lica činila radnje koje nisu u skladu sa zakonom i pravilima struke, zbog čega je vrtiću nanesena značajna šteta. Osim što su ponovo konstatovani svi propusti, kao i u prethodnom izveštaju, revizija je dala i 20 preporuka.

N.V.

РЕПУБЛИКА СРПСКА ГРАД ПРИЈЕДОР ГРАДОНАЧЕЛНИК ГРАДСКА УПРАВА ПРИЈЕДОР ЈЕДИНИЦА ЗА ИНТЕРНУ РЕВИЗИЈУ ПРИЈЕДОР <small>76 101 Приједор, Трг ослобођења 1; Тел. +387 52 245 153, Е-mail: gradonacelnik@prijeedor.org, www.prijeedor.org</small>		РЕПУБЛИКА СРПСКА ГРАД ПРИЈЕДОР ГРАДОНАЧЕЛНИК ГРАДСКА УПРАВА ПРИЈЕДОР ЈЕДИНИЦА ЗА ИНТЕРНУ РЕВИЗИЈУ ПРИЈЕДОР <small>76 101 Приједор, Трг ослобођења 1; Тел. +387 52 245 153, Е-mail: gradonacelnik@prijeedor.org, www.prijeedor.org</small>
Број: 14-P-6-1/2021 16.06.2021. године		
ИЗВЈЕШТАЈ		
о ревизији пословања ЈУ Дјечји вртић „Радост“ у 2019. и 2020. години		

**BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
OKRUŽNI SUD U PRIJEDORU
Broj: 16 0 U 001286 21 U
Dana, 2.11.2021. godine**

Okružni sud u Prijedoru, sudija Nedeljka Eror, kao sudija pojedinac, uz učešće zapisnicara Seme Šipovac, u upravnom sporu po tužbi Gordane Jekić iz Prijedora (u daljem tekstu: tužiteljica), zastupana po punomoćniku Miloradu Maliću, advokatu iz Prijedora, protiv rješenja Grada Prijedora, Skupštine Grada Prijedor (u daljem tekstu: tuženi organ) broj 01-111-84/21 od 15.3.2021. godine, u postupku razriješenja direktorice predškolske ustanove, dana 2.11.2021. godine donio je

PRESUDU

Tužba se uvažava i osporeni akt poništava.

Odbija se zahtjev tužiteljice za odgadanje izvršenja pobijanog upravnog akta.

Tužena se obavezuje da tužiteljici nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 702,00 KM, u roku od 30 dana od dana dostavljanja presude, dok se u preostalom dijelu zahtjev za naknadu troškova spora odbija kao neosnovan.

SVI SMO JEDNAKI, AL' NEKI SU JEDNAKJI

Zbog svega navedenog, tadašnji gradonačelnik, uputio je skupštini inicijativu za smjenu, u kojoj je, između ostalog, navedeno da je direktorka raspolažala sredstvima ustanove na nezakonit način. Inicijativu gradonačelnika skupština je usvojila u martu 2021. godine.

Međutim, kao što je već rečeno, Okružni sud u Prijedoru, odnosno sudija Nedeljka Eror, poništila je ovu odluku skupštine i Jekićeva je vraćena na posao. Poznavaoci prilika u Prijedoru iznenađeni su što je sud ekspresno donio odluku kojom je poništo odluku sadašnje skupštinske većine, dok žalbe načelnika odjeljenja, koje je smijenila prethodna skupštinska većina predvođena DNS-om i SDS-om, i nakon godinu i po dana, čekaju sudske epilog.

Tužibapstvo Efbija protiv genocidaša iz EU

Autor kolumne: Данијел СИМИЋ

Ne postoji potez koji više pravno obezvrijede, a istovremeno razotkriva tabloidno-politički karakter tzv. Tužilaštva BiH, od odluke da u predmetu koji su brzopoteznim žarom formirali kao istragu „rušenja ustavno-pravnog porekla kroz Zaključke Narodne skupštine Republike Srpske“, na saslušanje prvo zovu predstavnike opozicije. Posebno, jer su među „osumnjičenima“ prvaci poslaničkih klubova, predsjednica Željka Cvijanović i premijer Radovan Višković.

Ne postoji potez koji više pravno obezvrijede, a istovremeno razotkriva tabloidno-politički karakter tzv. Tužilaštva BiH, od odluke da u predmetu koji su brzopoteznim žarom formirali kao istragu „rušenja ustavno-pravnog porekla kroz Zaključke Narodne skupštine Republike Srpske“, na saslušanje prvo zovu predstavnike opozicije. Posebno, jer su među „osumnjičenima“ prvaci poslaničkih klubova, predsjednica Željka Cvijanović i premijer Radovan Višković.

Zamislite situaciju u kojoj je neko osumnjičen za „krivično djelo“ koje je najavio i izveo pred medijima u prenosu uživo? Da je u pitanju ubistvo ili krađa, a ne tako bogougodna rabota kao vraćanje bazičnog ljudskog dostojanstva kroz povratak nadležnosti Republike Srpske, da li bi sudska vlast i represivni aparat prvo na informativni razgovor privela osumnjičenog ili svjedoke?

Tome se začudio i Mirko Šarović, istakavši da opozicione stranke nijesu učestvovalle ni u pisanju, ni u izglasavanju skupštinskih Zaključaka. Predsjednik SDS je ispovijedio i da je za vraćanje prenesenih nadležnosti još od 2005. godine, te ne smatra da se radi o bilo kakvom „rušenju ustavno-pravnog porekla“.

Nažalost, zahvaljujući bespredmetno-navijačkom, odnosno polarizano-dezin-formišućem karakteru medijske scene, nije-smo saznali ništa podrobnije o dva ključna politička stava. Na koji način Šarović smatra da je trebalo „prvo postići unutrašnji konsenzus“, odnosno koji je to konkretno „drugi način“ za povratak nadležnosti koji bi on odabrao?

Potpuno jasno, pak, jeste da tzv. Tužilaštvo BiH djeluje po maločaršijskom diktatu Tamnog vilajeta. U Sarajstanu se istrage pokreću i optužnice pišu u sredstvima javnog informisanja.

Informatički baši-bozluk je opoziciono napuštanje glasanja za vrijeme posebne sjednice Narodne skupštine Republike Srpske, te-

Tužilaštvo BiH FOTO: Nap.ba

lenarkotičnoj sirotinji raji očekivano predstavio kao veliku pukotinu u srpskom političkom korpusu. Kao što saznamo iz usta predsjednika najveće opozicione stranke, to ne samo da nije tako po pitanju strateške potrebe vraćanja nadležnosti, već i ministar unutrašnjih poslova Srpske, Dragan Lukač, kaže da će se odazvati pozivu ovog estradno-propagandističkog tijela, koje se izdaje za čuvara zakonitosti. No, njemu su zakazali randedes čitavu heftu nakon opozicije. (?)

Kao što je BHT zapravo FTV2, tako je i Tužilaštvo BiH zapravo Tužibapstvo Efbija. Čak i da se ovaj zajednički, da prostite organ, bojao kako da će ispasti smješan poput Kristijana Šmita pri posjeti Banjoj Luci, ako im se predstavnici vlasti u Srpskoj ne odazovu; jasno je da je prevashodni cilj ove njihove „istrage“ mučenje vode

i pravdanje pred političkom, a onda i širom javnosti muslimanskog dijela Efbija.

Nemoć se vidi i u moratorijumu na isto tako ishitreno obećanje istraga i privođenja, svakog onog koga su nevladiničko-islamski inkvizitori oglasili kao krivca po Inckovom zakoniku o verbalnom deliktu. Sa tim se stalo, kao praktično neprovodivom, time medijski i politički kontraproduktivnom mjerom. Čak i najostrašeniji novospahija, složiće se da to nema veze sa postupanjem po „zakonu“.

Tužibapstvo Efbija će se sada personalno naći pod još većim pritiskom, a unitaristička politika u izolaciji. Poslanik u Parlamentarnoj skupštini BiH ispred SDA, Šemsudin Mehmedović, zatražio je da se povedu istrage protiv, ni više, ni manje, nego komesara EU za proširenje Olivera Varheljija i šefa Delegacije EU u

BiH, Johana Satlera.

Šemsudin, kao megafon plebsa i partije, upada u psihozu motiva „izdaje“. U maniru razmažene ljubavnice, koja napada muža jer je vara sa zakonitom ženom, on formulise i antievropsku spoljnu politiku. Od sada pregovarati samo sa Sjedinjenim Entitetima Amerike i Velikom Britanijom (nipošto Velikom Srbijom.) Kao vrhunac svog vilenjenja ispučava: „EU nas je na isti način prodala 1992. i isporučila genocidašima i UZP-u“.

Uz ambivalentnu podršku predsjednika Hrvatske Zorana Milanovića, koji staje na stranu Hrvata u Efbiju, očigledno imamo pukotinu u EU. Spoljnopolitičke okolnosti nikada nijesu bile ovako povoljne da se borimo za osnovna ljudska prava i demokratiju. Jedino što nam sad nedostaje, usaglašen stav i zajedničko djelovanje bez dnevno-političkih agenci, nešto je što možemo obezbjeđiti sami.

Šta se čeka, osim eventualnog dokaza srpske društvene i političke nedoraslosti ovom istorijskom trenutku?

Ruski ANSAT podrška policiji

NOVI HELIKOPTERI NA NEBU SRPSKE

Iz Rusije će na proljeće biti dopremljen i treći helikopter za Ministarstvo unutrašnjih poslova Republike Srpske. Dvije letjelice tipa „Ansatz“ su još ranije isporučene Helikopterskoj jedinici koja je formirana prvog juna prošle godine.

Njeni piloti, već na prvi pogled, djeluju kao dobro uigran tim. To i ne čudi, jer je većina zajedno prošla i ratni put u Vojsci Republike Srpske. Svi imaju više od 2.000 sati letenja. U jednici su i inženjeri, vazduhoplovni tehničari, a sve budnim okom prati i administrativni tehničar. Na povećanju broja kadrova se uveliko radi.

Usastavu su i Specijalne antiterorističke jedinice (SAJ) Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srpske i u svakom trenutku spremni su da izvrše i najsloženije zadatke, pružanja pomoći stanovništvu u bilo kojem dijelu Republike Srpske, kao i da pruže zaštitu njihovoj bezbjednosti. To i nije problem imajući u vidu da su helikopteri napravljeni po standardima civilnog vazduhoplovstva. Ruske su proizvodnje i registrovani su za izvršenje policijskih i sličnih poslova. O njima dosta govori i sam naziv „Ansatz“, što na tatarskom jeziku znači „jednostavan“. Isporučeni su iz kazanjskog helikopterskog zavoda, gdje su naši piloti usavršili kako da ih u svim uslovima efikasno „ukrote“.

„Proizvedeni su u jednom od najvećih ruskih gradova, u Kazanju, gdje su naši piloti završili i obuku“, podsjeća u razgovoru za Faktor načelnik Helikopterske jedinice SAJ-a Brane Janković.

„Helikopter je srednje laki. Ima preko 3.170 kilograma poletne težine i ne spada u kategoriju potpuno lakih. Ima dva motora, sedam putničkih sjedišta i nosivost oko 1.000 kilograma unutrašnjeg ili spoljnog tereta“, pojašnjava Janković.

U slučaju da otkaže jedan motor, helikopter može da produži let određeno vrijeme i da izvrši bezbjedno slijetanje.

U tome je njegova prednost u odnosu na standardne kategorije ovakvih letjelica. Janković podsjeća da je obuka za pilote i tehničare u Rusiji trajala oko dva mjeseca, a kompleksnija kategori-

ja helikoptera zahtijevala je da dobiju i dopunske licence.

„Dvije ekipe, sa po dva pilota inženjera i tehničara, bile su u Centru za obuku koji se nalazi u krugu fabrike proizvođača ovih helikoptera. Preostalo je da to obave još dva pilota te po jedan inženjer i tehničar, koji će raditi na trećem helikopteru“, ističe Janković.

Za komandama, ako mora, mogao bi da bude i samo jedan pilot, što je njegova prednost, u odnosu na velike transportne (MI8), u kojima moraju biti dva pilota i jedan tehničar-letač u posadi.

Jedan helikopter je duple namjene, jer posjeduje i medicinski modul i ima mogućnost transporta povrijeđenih ili bolesnih lica, odnosno osoba u nepristupačnim područjima kojima je to potrebno ili iz drugih bolnica gdje su potrebne hitne intervencije pružanja pomoći svim građanima Republike Srpske, na njihov ili poziv civilnih struktura. Taj dio posla obavlja se u saradnji sa medicinskim osobljem.

Janković ističe da su i sada u miru, kao nekada u ratu, podrška civilnim strukturama i stanovništvu.

Helikopter je u pravom smislu riječi multifunkcionalan, jer će moći da nosi i protivpožarno vodro, što će, po potrebi, omogućiti gašenje vatre na otvorenom prostoru.

„Završava se sertifikacija podesne brave od jedne tone nosivosti, što daje mogućnost da se kače i vedra za gašenje požara“, napominje Srđan Karadeglija, načelnik Odjeljenja za letačke operacije. U jedinici ima još pilota, ali je pomenuta trojka upoznala ekipu našeg magazina sa malim segmentom njihovog rada, o kojem će se tek čuti u narednom periodu.

Helikopter takođe po-

sjeduje i bočnu dizalicu za spasavanje ili izvlačenje povrijeđenih, sa 275 kg nosivosti. Dva helikoptera imaju policijsku opremu i to reflektor za pretragu terena, zvučnik za slanje obavještenja te desantne platforme, na kojima se može smjestiti šest osoba, po tri sa svake strane. Mogu da leti u svim dnevним, noćnim i različitim teškim meteo uslovima.

„I više smo nego zadovoljni ovim helikopterima, imajući u vidu da mogu da leti u svim našim uslovima, jer mu je opseg rada od minus 45 do plus 50 stepeni Celzijusa“, rekao je Karadeglija.

Imaju maksimalnu brzinu do 275 km/h, a dolet je 500 kilometara, dok je rezervoar goriva

650 litara, što je bez punjenja oko dva sata i 20 minuta leta. „Ansatz“ posjeduje i crnu kutiju, smijući se i svi parametri leta, od opterećenja motora, upravljanja, nagiba i u Helikopterskoj jedinici SAJ-a su kao obavezu uveli i to očitavanje.

„Garantni rok je tri godine što Evropa nikome ne daje“, napominje Karadeglija. A.J.

PRVO PA U REPUBLIKU SRPSKU

„Ansatz“ je rađen po uzoru na slične helikoptere srednje kategorije sa zapadu i najbliže je letjelicama koje je kupila Rusija od „Erbasa“ (Airbus) i imaju oznaku H145. Prvi isporučeni van Rusije, kada je u pitanju evropski prostor, stigao je baš u Republiku Srpsku, u decembru prošle godine.

ŽENSKO POJAČANJE

Uskoro će prva žena u ovoj oblasti vazduhoplovstva u RS preuzeti komande u „Ansatu“. Janković podsjeća da je MUP prije dvije godine po prvi put raspisao konkurs za prijem kandidata za školovanje na Vojnoj akademiji vazduhoplovnog smjera. Kroz zahtjevan proces psihofizičkih provjera prošla je i jedna djevojka. Trenutno je na drugoj godini studija i stipendista je MUP-a Srpske. Osoblje za helikoptere se najčešće školuje kroz državne sisteme vojske ili policije, jer je tri puta skuplje od školovanja pilota u putničkim avionima.

LIČNA KARTA

Brane Janković je bio instruktor letenja još na Vazduhoplovnoj akademiji bivše Jugoslavije, od 1986. do 1991. godine, kada dolazi u Banjaluku, a potom kao pilot postaje dio Vojske Republike Srpske. Srđan Karadeglija je takođe u Vojski Srpske bio rukovodilac održavanja i probni tehničar. zajedno sa Jankovićem imao je bezbroj probnih letova. Tokom rata, prevezli su na stotine ranjenih i bolesnih. Nešto mlađi, ali već iskusni pilot je i Vladimir Pušara, načelnik Odjeljenja za letačke operacije. U jedinici ima još pilota, ali je pomenuta trojka upoznala ekipu našeg magazina sa malim segmentom njihovog rada, o kojem će se tek čuti u narednom periodu.

Evo kako da investirate u kriptovalute

Malim ulaganjima do velike zarade!

Posljednjih mjeseci, pa i godina, popularnost kriptovaluta dostigla je globalne razmjere. Imuni na digitalne valute nisu ostali ni građani u Republici Srpskoj, među kojima su i oni koji se bave „rudarenjem“ ili trgovanjem kriptovalutama na berzi. Lani je u Banjaluci otvorena i prva kripto mjenjačnica na ovim prostorima. Riječ je o prvoj platformi u BiH za kupovinu, prodaju, razmjenu, trgovanje, pohranu i upravljanje digitalnom imovinom odnosno kriptovalutama. U Banjaluci možete platiti kafu sa kriptovalutama, a u skorijoj budućnosti, prema najavama upućenih, moći ćete kupovati čak i nekretnine.

Iako se, na neki način, prvenstveno zbog specifičnosti teme i složenosti kompletног procesa podrazumijeva da se ovim poslom bave prekaljeni ekonomisti, specijalisti za berzansko poslovanje, to, ipak, nije tako. Sve više ljudi iz različitih sfera društva investiralo je u ovaj posao. Jedan od njih je i poznati oralni hirurg iz Čelinca, Igor Đurić, koji za Faktor otkriva da je predznanje poželjno, ali nije neophodno.

Foto: Capital

ĐURIĆ: Možda sam ja i najbolji primjer da svako ko ima samo osnovna znanja o trgovaniju na berzi i informacionim tehnologijama može ući u ovaj svijet, jer svijet kriptovaluta i računa na prosječnog korisnika, a ne na „eksperte“. Ovdje se radi o revoluciji poput nastanka Interneta ili smart telefona, što predstavlja posebno veliki izazov biti među pionirima na ovim prostorima. Ako posmatramo ukupnu svjetsku populaciju, manje od četiri posto stanovništva je ušlo u kripto svijet, a prema svemu što se dešava, neminovno je da će u narednih pet godina preko 70 odsto planete biti na neki način upućeno na „blockchain“ tehnologije. Baš zato je veoma bitno sada ući u ovaj svijet, jer za simboličan iznos ulaganja s pravom možemo imati velika očekivanja – kazao je Đurić.

FAKTOR: Šta je „rudarenje“ a šta trgovina na berzi?

ĐURIĆ: Često se kod nas mijesaju ta dva pojma, „rudarenje“, koje podrazumijeva računare velike snage, i trgovanje kriptovalutama.

– Bez namjere da ulazim u suštinu programskog koda i procesa rudarenja kojim se „stvaraju“ nove kriptovalute, u najvećem broju slučajeva za to se koriste kompjuteri visokih performansi uz utrošak velike količine električne energije, što znači da proces rudarenja nije besplatan. U razvijenim zapadnim zemljama, ali i Kini, „rudarenje“ je napravilo ozbiljan problem energetskom sektoru, te su pojedine zemlje i zaboravile rudarenje. Zbog toga, su Azerbejdžan, El Salvador, pa i BiH, postale utočište za „rudare“. S druge strane trgovanje kriptovalutama se ne razlikuje mnogo od bilo kojeg drugog trgovanja na berzi. – objašnjava Đurić.

FAKTOR: Da li je bolje investirati u poznate ili valute u nastanku?

ĐURIĆ: Među kriptovalutama, ubjedljivo najpopularniji je „Bitcoin“, ali ne smijemo zanemariti i neke druge, vrijednosno manje kriptovalute, koje sve više privlače pažnju. Međutim, za većinu početnih ulagača poteškoće mogu predstavljati nedoumice

u koje kriptovalute uložiti. Trenutno na tržištu postoje hiljade različitih vrsta. Prva grupa su „čuvari vrijednosti“, kao što je već pomenuti Bitcoin, čija vrijednost raste zahvaljujući velikoj potražnji. Druga grupa predstavlja projekte koji posjeduju vlastite „blockchain-ove“, a obavljaju korisne zadatke za pojedince i kompanije. Neki od primjera su „Ethereum“, koji trenutno u svom blockchainu ima najveći broj korisnika, „Solana“, koja je samo ove godine ostvarila rast vrijednosti od 150 puta, i svakako „Polygon matic“. Treću grupu čine gejming i METAVERSE tokeni, koji trenutno zbog svoje popularnosti među mlađim generacijama ostvaruju i najveći rast vrijednosti, a tu su još NFT tokeni, koji su svijet za sebe. Ovo bi bile najpopularnije, mada postoje i brojne druge grupe.

FAKTOR: Od čega zavisi uspjeh valuta i rast njihove vrijednosti?

ĐURIĆ: Zavisi od popularnosti i njene namjene. Ako je valuta vezana za blockchain i projekt koji ima veliku primjenu, kao što su neke koje sam već navio, onda će ta valuta ostvariti i veliki rast na tržištu i vremenom će imati sve više korisnika. Samim tim, valuta će i trajati na tržištu. Najveći izazov za sve nas koji se bavimo ovim poslom je da u samom početku prepoznamo ovakav projekt.

FAKTOR: Koja je posebno popularna?

ĐURIĆ: Posebno popularna grupa su tzv. SHIT tokeni, među kojima se ističu Dogecoin i Shiba INU, koji preko noći ostvaruju rast kakav bitcoin nije ostvario za 10 godina, ali isto tako u samo nekoliko sati mogu izgubiti značajnu vrijednost, te su zbog toga posebno primamljivi za nove ulagače koji se žele obogatiti u kratkom periodu. U

novca može ostvariti prijestojnu zaradu, za razliku od kupovine nekretnina za koju su potrebna velika početna ulaganja, što malo ko ima.

Na samom početku kripto svijet se činio kao jedna velika prevara, ali vrijeme je pokazalo da

kriptovalute stiču sve više povjerenja među običnim korisnicima, što je i dovelo do enormnog rasta ovog tržišta čija vrijednost trenutno iznosi preko 2,5 triliona (hiljadu milijardi) dolara.

P.L.

Igor Đurić

I PAD JE LET!

FAKTOR: Zašto je vijest kad bitcoin pada, a ne kad raste?

ĐURIĆ: Dosadašnja praksa je pokazala je da su najglasniji zagovarači i protivnici bitcoina i kriptovaluta generalno ujedno i najveći vlasnici ove valute, koji svjesno prave kampanje za obaranje cijene kako bi kupovali ove valute po nižoj cijeni. Tom kupovinom cijena ponovo ide u nebo. Zbog toga izuzetno je važno ne prodavati valute kada je tržište u padu, jer poslije svakog pada neminovno dolazi do novog rasta. Najveći protivnik kriptovaluta je Kina koja je u potpunosti zabranila rudarenje i trgovanje, a danas je Vlada Kine treći najveći „holder“, odnosno vlasnik bitcoina na planeti u iznosu od 194.775 jedinica ove valute, što je vrijednost od oko 10 milijardi dolara.

VIOLINE IZ DOBOJA DO POZORNICA TOKIJA

Spretnim rukama Mirka Vukeljića nastaju violine, čiji čarobni zvuk sluša publika u Tokiju, ali i drugim gradovima svijeta. Vukeljić ne voli kada se kaže da pravi violine. On sebe smatra graditeljem violina.

„Radim ovaj posao 47 godina. Dosta mlad sam počeo i ozbiljno sam sve to prihvatio. zajedno sa mojim sada pokojnim rođakom, Brankom Sofrenićem, sam obišao mnoge evropske majstore. Na našu sreću, svi ti majstori su htjeli da kažu kako se ovaj posao radi. I ja, kada god me neko pita nešto o gradnji ili popravci, uvijek detaljno kažem. Čak imam volju i da pokažem“, kaže Vukeljić za FAKTOR.

Mjetnost gradnje nastaviće i njegovi sinovi. Jedan u Americi, a drugi nedaleko od Doboja. Priča da se nije

umorio i da je za vrijeme rata sanjao da se sve to okonča i da se vrati u atelje, što je i dočekao. Završi tri violine godišnje, ali istovremeno

nijednu reparaciju i popravku ne odbija.

„To mi je bilo uвijek interesantno i najvažnije stvari oko gradnje violine sam naučio kod

reparacije, jer sam za vrijer u svaku violinu i video i šta valja i šta ne valja. To je suština“, navodi ovaj spretni majstor.

Za izradu jedne violine potrebno je oko 400 radnih sati.

„Violina ima oko 78

dijelova, zavisi o kojoj se radi. Od tih 78 di-

Mirko Vukeljić i nakon 47 godina neumorno stvara

jelva, nijedan dio se ne smije prepustiti slučaju. Sve se to mjeri mikrometrom i mora da bude izgrađeno na majstorski način. To je jedna od garancija da će se dobiti plemenit ton. Mnogo vremena je potrebno da se izgradi dobra violina, ali nikada graditelj ne smije sebi dozvoliti da se umori. Umor je prirodna stvar. Odustaneš od toga pa radiš nešto drugo i tako se odmoriš od violine“, kaže Vukeljić.

Na pitanje zna li svirati, Vukeljić navodi da su to dvije različite umjetnosti. Ponekad je ljudi zovu „đavoljim instrumentom“. Ona je toliko moćna da ni Nikola Paganini iz nje nije izvadio sve što može“.

„Gradnja je umjetnost, sviranje je druga umjetnost. Ponekad me neki novinar upita znam li svirati, a jednom prilikom je to čuo moj priatelj veliki violinista Jovan Kolundžija i rekao: „Hoćete li i mene pitati znam li graditi violinu?“. Violina je, u te dvije umjetnosti, veza između graditelja i violinisti.

bude bolja, što je i smisao umjetnosti“, kaže „dobrojski Stradivari“.

Za izradu je važan materijal i bira se samo onaj koji je odležao 30-40 godina što je garancija da na njoj biti plemenit ton. Nova violina ne obećava mnogo, trebalo bi je usvirati, a na pitanje može li dobar violinista na lošoj violini svirati podjednako dobro, prosto odgovara da dobri violinisti traže dobre violine i da i ne probavaju loše. Nakon skoro pola vijeka rada, kaže da ne radi ništa brže.

„Suština je postati graditelj, da si u stanju da izgradиш majstorskog koncertnog violinu. Ništa se tu ne mijenja u toku izrade violine, samo si sigurniji u ono što radiš. Sada mjerim jednom, što sam prije 40 godina mjerio deset puta. Ja to sada samo zgodnije radim, ali ništa brže“, navodi ovaj Dobojski.

S.D.

IZGRADIO OKO 100 VIOLINA

Vukeljić priča da svuda na planeti ima njegovih violina.

„Oko stotinu sam ih izgradio. Moja violina mene predstavlja u Tokiju. Kada je stigla tamo odmah su drugi vidjeli i pitali odakle je i ko je graditelj. Ona ima sertifikat sa svim normama. Violina koja je otišla iz mojih ruku mene predstavlja i to je moja reklama“, s ponosom priča ovaj graditelj i reparator iz Doboja.

PROCIJENJENA NA 12.000 EVRA

Prije četiri-pet godina Vukeljić je imao narudžbu iz San Rema.

„Tamo živi Italijan Marko koji obećava mnogo. Sa 14 godina je stigao na muzičku akademiju. Toliko obećava i toliko ga paze da, kada ide na odmor, njega prati univerzitetski profesor. Oni su kod mene naručili violinu Stradivari. Donijeli su mi novine i ispričali sve što su pisali o Marku.“

Ja sam počeo da gradim jednu Stradivari i jednu Gvarneri. Pogodili smo se da košta 4.000 evra. Onda sam im predložio da mi ne daju pare nego da odnesu u San Remo da je ocijene ljudi. Imao sam za te violine izuzetno dobar materijal. Javili su mi da je violina procijenjena na 12.000 evra. Nisam proklet. Rekao sam im neka prepolove i neka bude 8.000 evra što su rado prihvatali“, ispričao je.

NAJTEŽI INSTRUMENT

Kada je pitao prijatelja Jovana Kolundžiju kako je uspio, rekao mu je da bez rada nema ništa. Mnogi ljudi talenat prespavaju i ne učine ništa, priča Vukeljić.

„Violina je najteži instrument za sviranje i rijetke su duše koje odluče da hoće svirati violinu, a još rjeđe one koje to uspiju. Ako nije đavolji instrument, onda je sigurno čudan i težak“.

Na pitanje kako se osjeća kada vidi svoju violinu u svjetskim koncertnim dvoranama, Vukeljić dodaje da to nije ništa više od prijateljnog osjećaja.

„Ništa više od prijateljnog osjećaja, u odnosu na drugog čovjeka koji ne zna mnogo o violini i gleda simfoniju, za njega su sve violine iste. Nema razlike, osim možda u boji“, priča Vukeljić.

Ne gradi druge instrumente, ali voli reparirati i popraviti gitaru ili neki drugi instrument.

Mirko Vukeljić

ZA OVIM ŽENAMA INTERPOL TRAGA GODINAMA

Od plejbojeve zecice do ubice

Na Interpolovim crvenim potjernicama, osim teških i opasnih kriminalaca iz BiH nalazi se i nekoliko žena osumnjičenih za teška krivična djela. Nisu sve bile na lošem glasu. Jedna od njih je godinama mamilu muške uždahe, slikavši se za naslovne strane muških časopisa. Interpolove potjernice se raspisuju za veoma opasnim kriminalcima koji su izbjegli hapšenje. Crvena potjernica predstavlja zahtjev za provođenje zakona u bilo kojoj zemlji na svijetu, kao i za pronalaženje i privremeno hapšenje, izručenje ili predaju osumnjičenih.

Na zvaničnoj Interpolovoj stranici nalaze se tri žene iz BiH za kojima su raspisane crvene potjernice, a najzvučnije ime među njima je ime Slobodanke Tošić. Nekadašnja mis fotogeničnosti BiH, „Plejbojeva” zečica i učesnica rijalitija, na potjernici se našla zbog

pomaganja „žestokom momku” Darku Elezu u pokušaju ubistva kuma Đorđa Ždrala. Uloga fatalne Bobe bila je da namami žrtvu na mjesto gdje su u zasjedi čekali, kako se tada sumnjalo, Darko Elez i Branimir Minić.

Ždrala je, tokom svjedočenja u predmetu kodnog naziva „Lutka”,

ispričao da su se on i misica upoznali u zatvoru, gdje je ona dolazila svome djeli u posjetu, a jednom ju je video i u društву Darka Eleza. Kad god bi se poslije toga vidjeli, Slobodanka je insistirala da stakla njegovog automobila budu zatamnjena.

Kognog dana, Slobodanka je poslala SMS

zaglavila. Iako ranjen, uspio je da pobegne do obližnjeg kafića čiji je vlasnik njegov prijatelj (koji je kasnije ubijen), a potom u bolnicu u kojoj je proveo samo jednu noć, strahujući za svoj život.

Tošićeva je kasnije pred sudom u Bosni i Hercegovini osuđena na dvije i po godine zatvo-

Slobodanka Tošić / FOTO: bljesak

ra zbog saučesništva, ali i zbog pripadnosti organizованoj kriminalnoj grupi, dok je Darko Elez sa ostalim osumnjičenima oslobođen optužbi u Srbiji. Tako je, na kraju, misica ostala jedina osuđena u ovom predmetu.

Na sajtu Interpola nalazi se i ime i Sandre Krahic rodom iz Gradiške, a za njom traga francuska policija.

Na njenom računu nalaze se optužbe za veoma teška krivična djela pa je tako Francuska traži zbog krađa, prevara, ugrožavanja zdravlja djeteta, pokušaja prevare i provale. Ubrzo nakon raspisivanja potjernice, u medijima se oglasio i njen suprug koji je tvrdio da je Sandri ukraden identitet te da ona živi u Parizu i prodaje automobile.

Iako je naveo da je slučaj prijavio Ambasadi BiH, ime njegove supruge nikada nije skinu- P.H.

to sa crvene potjernice. U njenom društvu je i Aldijana Dizdarević (35) iz Velike Kladuše, čije izručenje traže bezbjednosne agencije iz BiH, zbog sumnje za pokušaj ubistva. Međunarodna potjernica za Aldijanom raspisana je po nalogu Kantonalnog suda u Bihaću u oktobru 2015. godine, zbog sumnje da je 14. septembra 2011. godine, u mjestu Kumarice kod Velike Kladuše, iz ručno izrađene puške, takozvane kubure, kalibra 16 milimetara, ispalila hitac prema N.S. (29) iz Velike Kladuše koji je tada zadobio teške povrede, ali je na kraju preživio.

Proteklih godina na Interpolovim potjernicama nalazilo se još nekoliko žena iz BiH, koje su tražene zbog teških krivičnih djela, ali su u međuvremenu uhapšene i procesuirane zbog zločina. P.H.

KRILA SE KOD POSLANIKA

Mnogi mediji su ranije pisali da se „Plejbojeva” zečica Slobodanka Tošić dugo vremena krila na području Srbije. Prema pisanju srpskih medija, jedno vrijeme se krila kod poslanika Žike Gojkovića. Tošićeva je navodno i živjela u njegovom stanu, a otvoreno su se zajedno pojavljivali u javnosti. Misica ga je, kako se navodi, zavela dok je bio u braku. Navodno su bili u vezi dvije i po godine. Gojković je kasnije de- manovao da je bio u ljubavnoj vezi sa Tošićevom, ali je priznao da je poznaje.

KAHRIC, SANDRA
Wanted by France

Identity particulars

Family name	KAHRIC
Forename	SANDRA
Gender	Female
Date of birth	13/09/1982 (38 years old)
Place of birth	Bosanska Gradiska, Bosnia and Herzegovina
Nationality	Bosnian

Details

Language(s) spoken	Bosnian
--------------------	---------

DIZDAREVIC, ALDIJANA
Wanted by Bosnia and Herzegovina

Identity particulars

Family name	DIZDAREVIC
Forename	ALDIJANA
Gender	Female
Date of birth	15/01/1986 (33 years old)
Place of birth	VELIKA KLADUSA, Bosnia and Herzegovina
Nationality	Bosnian

Vakcinacija djece protiv korona virusa

FAJZER

Vakcinacija djece dobi od 12 do 18 godina u Republici Srpskoj se provodi vakcinom proizvođača Fajzer, koja je jedina od vakcina kojima raspolažemo preporučena za djecu te dobi, dok se stariji od 18 godina mogu vakcinisati bilo kojom vakcinom protiv kovida koja nam je na raspolaganju", precizirala je Aćimovićeva.

Jela Aćimović FOTO: b!portal

STRUKA APELUJE, RODITELJI OKLIJEVAJU

FOTO: radiosarajevo

Iako djeca u znatno manjem broju teže obolijevaju od korona virusa, ipak je bilo slučajeva da su završili na intenzivnoj njezi. Pojedine zemlje su izdale preporuke za vakcinaciju mališana, a po broju imunizovanih prednjače Sjedinjene Američke Države i Izrael. Zemlje u Evropi imaju različite strategije kada je u pitanju vakcinacija djece, a posebno mlađe od 11 godina.

U Republici Srpskoj je do 10. decembra, drugu dozu vakcine protiv korona virusa primilo manje od 2.000 djece u dobi od 12 do 18 godina. Dr Jela Aćimović, pomoćnik direktora za medicinske poslove u Institutu za javno zdravstvo Republike Srpske pojasnila je za Faktor kako teče postupak vakcinacije mlađe populacije u Srpskoj.

Vakcinacija djece dobi od 12 do 16 godina je, kako kaže, omogućena kada su Američka agencija za hranu i lijekove (FDA), a zatim i Evropska agencija za lijekove (EMA), odobrile upotrebu vakcine Fajzer kod djece navedenog uzrasta.

Svi roditelji, koji to žele, mogu da prijave svoju djecu za vakcinaciju.

„Prvenstveno je preporuka da se vakcinišu djeca pomenutog uzrasta, ukoliko imaju neka oboženja koja ih čine podložnjim težim formama COVID-19, ali je vakcinacija omogućena i za svu ostalu djecu tog uzrasta“, naglasila je Aćimovićeva.

Prije vakcinacije djece je neophodan pregled nadležnog doktora kako bi se isključila mogućnost kontraindikacija.

Iako broj zaraženih korona virusom u Republici Srpskoj (infekcija je do sada potvrđena kod više od 92.400 lica ili 25,14% od ukupno testiranih) nije značajno smanjen, izostalo je veće interesovanje i odraslih za imunizaciju pa je i dalje svega oko 40 odsto vakcinisanih.

„Možemo reći da najjače oružje u borbi protiv virusa korona koje imamo, a to je vakcina, i dalje nije u dovoljnoj mjeri iskorišteno u Republici Srpskoj“, naveli su za Faktor iz Ministarstva zdravlja i socijalne zaštite Republike Srpske. Evo šta struka kaže neodlučnim po tom pitanju:

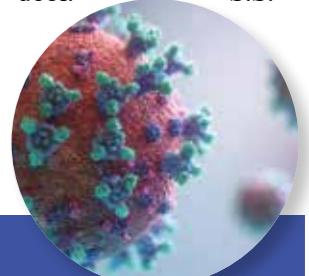
„Po određenim podacima kojima raspolažemo, ljudi koji se još nisu odlučili za vakcinaciju su zapravo neodlučni ili zabrinuti zbog rizika za zdravlje za koje sma-

traju da sa sobom nosi vakcinaciju, uključujući tu i bezbjednost samih vakcina ili mogućnost nekih ozbiljnijih neželjениh reakcija, kao i neodlučnost bez konkretnih razloga. Što ljudi imaju više svijesti da su vakcine važne, bezbjedne i da mogu pomoći u kontroli epidemije, to je i njihov odziv na vakcinaciju bolji“, smatraju u resornom ministarstvu.

U Republici Srpskoj je na raspolaganju dovoljan broj vakcina protiv COVID-19, ukupno šest proizvođača, a dostupna

je i tzv. buster doza vakcine za građane kod kojih je od druge doze vakcine prošlo više od šest mjeseci, radi pojačavanja imunog odgovora organizma, što je naročito važno u ovom periodu pojačanog rizika od respiratornih virusa. Evropska agencija za lijekove (EMA) u novembru 2021. godi-

ne odobrila je korištenje slabije doze Fajzerove vakcine za djecu od 5 do 11 godina, nakon što je u maju dato odobrenje za onu stariju od pomenute dobi. S.S.

STRAH OD NUS POJAVA

Jedan od roditelja u razgovoru za Faktor pojasnio je zašto je nepovjerljiv i neće dozvoliti vakcinaciju svoje djece.

„Znala sam da će, nakon pojave ovog virusa, u jednom momentu pozvati da se i djeca vakcinišu, ali sam protiv toga, iako ne spadam u kategoriju antivaksera. U našoj užoj porodici svi su primili dvije doze vakcine, ali ih za sada nećemo davati djeći“, kaže Marija iz Banjaluke. Ne krije da se njene bojazni odnose na moguće nus pojave te dodaje da su simptomi bolesti kod djece bili blagi i da su, po onome što je ona pročitala, manje podložna zarazi od korona virusa. Marijin sugrađanin, Zoran, ima dvoje srednjoškolaca, ali još se koleba u vezi sa njihovom vakcinacijom. „Gledamo često kako se određene osobe ne pridržavaju mjera i pitanje je da li se u takvim uslovima može samo vakcina izboriti sa ovim virusom“, kaže Zoran. Jedno od njegove djece, uskoro će napuniti 18 godina pa, kako kaže „neka samo odluči hoće li primiti vakcnu“. Svjestan je, priča, i da su njegova djeca u dobi kada se mlađi najviše kreću pa time mogu najviše i da šire virus.

ŠTA KAŽU BROJKE?

Do 10. decembra ove godine, u Republici Srpskoj je, prvom dozom, vakcinisano 87, a drugom dozom 66 djece uzrasta od 12 do 14 godina, dok je u dobi između 15 i 19 godina, prvom dozom vakcinisano njih 2.280, a drugom dozom 1.907 djece. Do 16. decembra u Srpskoj je registrovan samo jedan smrtni slučaj povezan sa Covid 19 osobu u dobi od 15 do 19 godina. Od početka pandemije, Institutu za javno zdravstvo Republike Srpske su prijavljena ukupno 5.402 smrtna slučaja povezana sa COVID-19. Ta brojka se svakodnevno mijenja.

Od februara ove godine, kada je počeo proces imunizacije, u Republici Srpskoj je zdravstvenim ustanovama isporučeno 691.537 doza vakcina protiv korona virusa, od toga njih 363.752 za prvu, 303.532 za drugu, te 24.253 za treću dozu procesa imunizacije.

APEL ZA VAKCINISANE U SRBIJI

U brojke o vakcinisanim u Republici Srpskoj ne ulaze podaci o osobama koje su imunizovane izvan Republike Srpske, a prvenstveno u Republici Srbiji te iz Ministarstva zdravlja i socijalne zaštite Republike Srpske apeluju da se građani, koji su vakcinisani u Srbiji, prijave porodičnom ljekaru i dostavite sertifikate o vakcinaciji (da bi bili evidentirani). Taj apel posebno je aktuelan u ovom periodu, s obzirom na to da građani Republike Srpske koji su primili prve dvije doze u inostranstvu mogu da prime buster dozu vakcina u Republici Srpskoj, pod uslovom da imaju validnu potvrdu o prve dvije doze (sa QR kodom), te da se podatak o tim dozama unese u program Instituta za javno zdravstvo Republike Srpske.

KAD SPILBERG PODBACI...

Loša zarada filma „Priče sa zapadne strane”

FILM A NE NOVAC

Svi ugledni kritičari nisu štedjeli riječi hvale pa je tako film okarakterisan kao „prelijepa bezvremenska priča, izvrsno dostignuće i rijedak osjećaj kada se čini da je rimejk djelo strasnog obožavatelja originala, rimejk koji pulsira životom zahvaljujući režiserovom umijeću i senzacionalnoj glumačkoj postavi predvođenoj debitantkinjom Rejčel Zegler“.

Nakon trogodišnje pauze nastale poslije filma „Igrač broj jedan“ (ReadyPlayer One), Steven Spielberg se predstavio novom filmskom pričom. Istina, film je trebalo da se pojavi još prošle godine, ali je zbog izbijanja pandemije koronavirusa sve prolongirano za narednu godinu, tj. ovu.

Poznati režiser se ovoga puta odlučio za rimejk filma „Priče sa zapadne strane“ klasička iz 1961. godine sa Natali Vud i Džordžom Čakirisom. Ono što je svima privuklo pažnju jeste činjenica da Spilberg u svojoj karijeri nikada nije režirao rimejk (osim filma „Rat svjetova“ koji je u osnovi bio svojevrsna alternativna verzija ekrанизacije Velsovog klasička iz 1953. godine). Dodatno otežavajuća

okolnost je ta što je ponutni original iz 1961. godine u potpunosti obilježio tu filmsku godinu sakupivši deset Oskara uključujući one za najbolji film, najbolje sporednog glumca i glumicu kao i režiju. Sve te

činjenice predstavljale su pravi izazov i za iskusnog režisera poput Spilberga.

Dorastao u umjetničkom smislu, ali ono što svakako neće obradovati producente je finansijski učinak koji će, kako sto-

je stvari, biti daleko od očekivanog.

Dok su kritičari slavili film i proglašavali ga impresivnim ostvarenjem dostojnim (ako ne i boljim) od originala, bioskopska publika definitivno je imala dru-

Svojevrsna interpretacija Šekspirovog romana „Romeo i Julija“, pretočena u mjuzikl o ljubavi dvoje mlađih pripadnika rivalskih bandi u Njujorku, obilježio je 1961. godinu i postao jedan od klasika za sva vremena što je svakako bio izazov za iskusnog režisera da se prihvati posla približavanja priče novim generacijama. Nova verzija filma „Priče sa zapadne strane“ opisana je kao „novi pogled na klasični mjuzikl koji je u skladu sa svojim voljenim prethodnikom i sa pojedinim aspektima koji su čak bolji nego u originalnoj prići“.

prikazivano i na digitalnim platformama. Mnogi razlozi spominju se kao uzroci ovako lošeg starta. Jedan od njih je taj da se publika uplašila novog soja koronavirusa što je najvjerojatnije loš pokušaj da se opravda spori start filma (teško da će se ovakav izgovor čuti sedam dana kasnije kada stigne novi „Spajdermen“). Neki smatraju da razlog leži u relativno nepoznatoj glumačkoj postavi koja je, iako kvalitetno odradila posao, nedovoljna da bude „mamac“ za

široke mase budući da američka publika često ide u bioskope kako bi vidjela novu ulogu svog omiljenog glumca ili glumice, bez obzira na sam kvalitet filma. Neki pak smatraju da je razlog u tome što „Generacija Z“ jednostavno ne voli mjuzike, barem ne one stare klasične mjuzike koji u sebi imaju elemente Šekspirove tragedije. Činjenica je da su mlađim generacijama draži junaci proizašli iz pera strip majstora od onih iz književnih klasičkih.

sale izašli sa nagradom za najbolji film. Izlastkom na međunarodno tržište, Spilbergov film bi mogao pronaći svoju publiku i tim značajno popraviti svoj „boks ofis“ učinak. U svakom slučaju, stvari će biti mnogo jasnije u narednom periodu, a naročito krajem marta iduće godine kada bi Spilberg mogao da prekine višedenecijski oskarovski post i producentima, među kojima je i sam, donese umjetničku satišfakciju, a vjerovatno i onu finansijsku. V.M.

Zahtjev za demanti - Ivana Cvikić

Redakciji Faktora, putem advokata, javila se Ivana Cvikić, koja smatra da joj je povrijedena čast i ugled jer je njeno ime objavljeno u okviru teksta pod naslovom „Ko su i koliko zarađuju napoznatije banjalučke starlete“. Naime, Cvikićevoj je zasmetao uvodni dio teksta, u kojem se u opštepoznatom tonu opisuju starlete i influneseri, a ne Ivana Cvikić ili bilo ko pojedinačno.

„U navedenom tekstu moja klijentkinja je oslovljena pogrdnim nazivima „starleta“ i „sponzoruša“. Ovi termini zasigurno nemaju pozitivno značenje, niti su izneseni u bilo kakvom afirmativnom i društveno prihvatljivom kontekstu“, tvrdi se u demantiju koji je, u ime Ivane Cvikić, potpisao advokat Milica Cvijanović.

Cvikićeva smatra da je ovim tekstrom narušen njen ugled u društvu te je najavila tužbu protiv Faktor magazina. „Sve navedene informacije su aposlutno netačne i datim iznošenjem istih nanijeta je nematerijalna šteta mojoj klijentkinji, u vidu povrede njenog ugleda i časti“, navode advokati Ivane Cvikić.

Napomena Faktora: U tekstu na koji se reaguje jasno je odvojen dio koji se odnosi na Ivanu Cvikić. U tom slučaju objavljeni su samo podaci koje je ova djevojka SAMA navela na svom otvorenom Instagram profilu. U tekstu Faktora, pod naslovom „Najpoznatije Banjalučanke na društvenim mrežama“, Cvikićeva je pomenuta SAMO zbog broja pratilaca. Radi preciznosti, objavljujemo u cijelosti dio teksta u kojem se konkretno pomije ime Ivane Cvikić:

1. IVANA CVIKIĆ

Ovu dvadesetdvogodišnjakinju na Instagramu prati čak 306.000 ljudi. Rođena je u Banjaluci, ali živi u Laktićima. Od malih nogu zanima se za muziku. U tinejdžerskim danima se bavila plivanjem, da bi kasnije trenirala i kik boks. Voli brzu vožnju, motore i adrenalin. Slavu na mrežama postigla je pojavljajući se na muzičkom takmičenju „Zvezde Granda“. Nije pobijedila glasom, ali jeste stasom. Tako je 2020. godine ponijela titulu najljepše takmičarke „Zvezde Granda“, što joj je donijelo regionalnu titulu napoznatije banjalučanke na Instagramu. Iza sebe nema afera. Ne puni stupce žute štampe. Ne krije momka, a za sebe kaže „da je imala problema, jer je u maloj sredini, poput Laktića, i da ne razumiju njen životni put i profesiju“. Drugi dio teksta odnosi se, kao što su pomenuli, na pojam starleta i influneserki, kojih ima među šest pobrojanih djevojaka. Svako se mogao prepoznati u onome što želi, a novinari ne odgovaraju sa subjektivne osjećaje.

Koji su muški strahovi od žena?

SKRIVENI, A OPET VIDLJIVI!

Strahovi muškaraca od pripadnica „slabijeg“ pola mogu biti skriveni, ali moćni. Naši partneri najčešće se plaše da neće dominirati u vezi, da će ih žene kontrolisati ili napustiti. Postoji i strah da nisu adekvatni svojim partnerkama.

Većina muškaraca nevjerojatno dobro taji strahove i ranjivost da čak ni njihove majke i ljbavnice ne znaju koliko su uplašeni. Kriju svoju nemoć, jer su naučeni „da se pravi muškarci ne plaše“. Ako i imaju takve osjećaje, nikada nikome ne bi trebalo da to kažu, jer će, postoji takvo mišljenje, izgubiti poštovanje i biti u nepovoljnijem položaju u odnosu na druge muškarce. Sve su to zablude. Kao i ona da ne treba da dajete do znanja ženama da se bojite, jer će one manje misliti o vama kao o snažnom i privlačnom muškarcu, ili će čak iskoristiti vašu ranjivost. Skrivanje ovih strahova je toliko refleksivno za većinu muškaraca da ih nisu ni svjesni. Međutim, oni su tik ispod površine i nije potrebno

mnogo podsticanja da biste ih prepoznali. Muškarcima je mnogo lakše da sakriju svoje strahove od žena s kojima imaju neobavezne odnose ili ih povremeno susreću, nego u trenuci ma svog privatnog života, kada sebe potpuno oglijevaju. Intimni partneri nastoje da budu otvoreni, time i postaju ranjiviji jedni prema drugima, u odnosu na sliku kojom sebe predstavljaju u javnosti. Kao rezultat toga, strahovi muškaraca od žena kod kuće se pojavljuju u mnogo drugaćijem obliku nego oni koje imaju i ispoljavaju u društvu u kojem se ponekad kreću. Strahovi muškaraca od žena najvjerovaljnije će biti stimulisani u svakoj situaciji u kojoj nađu na damu koja ima više autoriteta od njih, onu koja dokazuje da je jaka

ili kompetentna, ili pokazuje da je samouvjerena. Istraživanja sugerisu da, što je žena uspješnija na poslu, to je manje simpatična radnim kolegama, navodi američki časopis Psychology today.

Evo nekoliko primjera kako se strahovi muškaraca od žena pojavljuju u intimnim vezama. Ako ste muškarac koji ovo čita, pogledajte gdje ste tačno počeli da prepoznajete sebe i svoju vezu. Pokažite ove primjere nekolicini svojih muških prijatelja i kolega i gledajte kako se njihov izraz lica mijenja od zbumjenog do ranog prepoznavanja.

Primjer prvi

Vi ste muškarac u posvećenoj vezi sa vašom ženom. Prijatelji vas u posljednjem trenutku zamole da se nađete i

popijete piće poslije posla. Vi i vaša partnerka nemate nikakve planove za veče, ali smeta vam što prva pomisao nije to da li biste voljeli da vidite svoje prijatelje, već da li će vaša žena biti uznenarena zbog vašeg odlaska na piće, umjesto kući. Nikada se nije protivila da se družite sa prijateljima (ovo nije grupa momaka koja se okuplja da bi išli u striptiz klubove ili jurili žene), ali ipak, čak i nakon što ste nazvali da joj se javite, teško je otarasiti se osjećaja da ste uradili nešto pogrešno. Želite da se osjećate slobodno, neopterećeno, ali vi ste muškarac u posvećenoj vezi sa jednom ženom. Po dolasku kući, čini vam se da je ona uznenarena. Pitate da li je dobro, a ona insistira da jeste. Postavljate pitanje da li je ljuta na vas, a ona vas

uvjerava da nije. Uprkos svim njenim uvjeravanjima, ne možete se sasvim otarasiti osjećaja nelagodnosti i unutrašnjeg nemira. Što duže ostane uznemirena, vi postajete zabrinutiji, sve dok njen uznemirenost ne postane vaša jedina preokupacija, kao da se ništa drugo ne može dogoditi dok se to ne riješi. Ubijedeni ste da je ona ljuta na vas, kao i to da ste uradili nešto „pogrešno“, iako nemate pojma šta bi to moglo biti. I zbog svega, strašno žudite da se vratite na status kvo.

M.N.

INTIMNI ODNOSI

Primjer drugi

Iako ste kao muškarac manje zainteresovani za seks sa svojom dugogodišnjom partnerkom i dalje se osjećate veoma seksualno živim.

Često vas privlače druge žene i rado masturbirate, obično na slike pripadnica ljepšeg pola koje ne liče mnogo na vašu partnerku i na intimne aktivnosti koje se razlikuju od onih koje imate sa njom. Posebno vas uzbuđuju scene u kojima je želja žene veoma očigledna, ali kada vaša partnerka otvoreno govori o sopstvenoj seksualnoj volji za prisnim kontaktom - vi je odbijate. Istini za volju, često izgleda privlačnije masturbirati prema fantazijama koje možete kontrolisati nego upravljati složenom emocionalnom teritorijom koja je postala neophodna za seks sa partnerkom.